

ВЫНІКІ ЧЭРВЕНЬСКАГА ПЛЕНУМА ЦК ВКП(б) І ЗАДАЧЫ БОЛЬШЭВІКОУ БЕЛАРУСІ

Даклад тав. Н. Ф. ГІКАЛО на менскім партыйным
актыве 17—18 чэрвеня 1935 г. *)

Таварышы! На чэрвеньскім пленуме ЦК ВКП(б) стаялі два пытанні: аб праполцы, уборцы і загатоўках і аб службовым апарате

секратарыята ЦК ВКП(б) і Енукідзе. У рашэннях пленума ЦК аб праполцы, уборцы і загатоўках вызначаны канкрэтныя задачы,

якія перад намі стаяць у сувязі з другім, калі можна так выразіцца, і больш сур'ёзным турам сельскагаспадарчых работ гэтага года.

НАШЫ ПОСПЕХІ І НЕДАХОПЫ У СЕЛЬСКОЙ ГАСПАДАРЦЫ

Пленум ЦК праходзіў у перыяд, калі калгаснае сялянства пад кіраўніцтвам ленінскай партыі паспяхова закончыла сяўбу, даўшы значна больш высокія якасныя паказальнікі і больш спэцыяльныя тэрміны сяўбы ў параўнанні з мінулымі гадамі. Гэтыя поспехі сталі магчымымі дзякуючы таму, што калгаснае сялянства пры дапамозе і пад кіраўніцтвам прэзятарскай дзяржавы па справе ажыццяўляе ўказанні правядзенай нашай партыяй тав. Сталіна, з класічнай чёткасцю і яснасцю даныя ім і прынятыя на II з'ездзе калгаснікаў-ударнікаў статуте сельскагаспадарчай арцелі.

План веснавой сяўбы ў асноўным па СССР быў закончаны 25 мая замест 10 чэрвеня ў мінулым годзе.

Калі ахарактарызаваць 1935 год хоць-бы па першых выніках сяўбы, то можна сказаць, што 1935 год з'яўляецца годам далейшых выключных поспехаў у справе практычнай непасрэднай рэалізацыі сталінскіх указанняў. Выключныя поспехі мы маем і на іншых участках нашай сацыялістычнай будовы: у галіне прамысловасці, умацавання абароназдольнасці краіны і т. д. У будаўніцтве сацыялізма, у пабудаванні бяжэласавага сацыялістычнага грамадства мы за гэтыя гады гіганцкі рушылі наперад.

Адстаючыя рэспублікі, краі і вобласці, да якіх належала яшчэ ў пачатку 1934 г. і Савецкая Беларусь, ператварыліся ў перадавыя квітнечныя сацыялістычныя рэспублікі, краі, вобласці.

Мы ў БССР маем больш чым 75 процантаў калектывізацыі. Зразумела, работы яшчэ тут шрадаць многа, але галоўнае — у тым, што калгасны лад і ў нас, у БССР, на граніцы з капіталістычным Захадам перамог канчаткова і безваротна. Звароту да ранейшай галечы, голаду і прыгнечання няма і быць не можа.

Наша партыя пад геніяльным кіраўніцтвам СТАЛІНА заўсёды своечасова і правільна ўказвала працоўным масам шляхі далейшага паспяховага руху наперад.

Гістарычнае рашэнне ЦК партыі адносна ліквідацыі картак на хлеб і некаторыя іншыя прадукты, прынятае па ўказанню тав. СТАЛІНА, яшчэ раз нацвердзіла моц, магутнасць, калі можна так сказаць, змажнасць нашага Савецкага Саюза.

Калі ўзяць даныя аб ураджайнасці ў нас, у БССР, то мы ў гэтым годзе маем паказальнікі лепшыя, чым калі-б там ні было за

папярэднія гады. І галоўнае цяпер у тым, каб мы захавалі і своечасова і без страт сабралі хлеб, які спее на нашых палях, каб мы нашай большэвіцкай работай атрымалі ўраджай яшчэ большы, чым мяркуюем зараз. А гэта можна зрабіць, калі мы выканаем укладзеныя на нас ЦК ВКП(б) задачы — па-большэвіцку правядзем праполку і падрыхтоўку да ўборачнай кампаніі, скарыстаем поўнаасцю ўборачныя машыны і збярэм без страт увесь ураджай, які мы маем.

Вялікі ўраджай патрабуе велізарнай арганізацыі сіл, сродкаў, людзей, вялікай работы вакол гэтай справы. І імяна адказнасць наша сёння ў сувязі з перспектывай на добры ўраджай няёмка павышаецца і задачы нашы ўскладняюцца.

Трэба з усёй рэзкасцю падкрэсліць, што ў барацьбе за высокі ўраджай у параўнанні з нашымі магчымасцямі мы робім толькі першыя крокі.

Трэба з уласцівай большэвікам самакрытычнасцю прызнаць, што калі-б мы яшчэ лепш працавалі з пачатку сельскагаспадарчага года, яшчэ лепш скарысталі сельскагаспадарчыя машыны і трактары, аддалі-б больш увагі падбору высока якаснага насення і радковай сяўбе, мы маглі-б дабіцца яшчэ больш высокага ўраджаю. Задача зараз заключаецца ў тым, каб па-большэвіцку забяспечыць праполку, змагацца за ўраджай сапраўды, як паложана большэвікам — перадавым людзям. Калі мы гэта

зробім, то, безумоўна, ёсць усе магчымасці значна павысіць ураджайнасць.

У нас, у Беларусі, віды на ўраджай, асабліва па яравых, лепшыя, чым у мінулым годзе.

Асобныя нашы калгасы ў 1934 г. дабіліся высокіх ураджайнасцей. Напрыклад, калгас «Чырвоны барацьбіт», Новадворскага сельсовета, Менскага раёна, атрымаў у 1934 г.: жыта азімага 13 цнт. з гектара, пшаніцы азімай 16 цнт. з гектара, аўса 15,5 цнт., пшаніцы яравой 17 цнт. Па ўсёх зернавых гэты калгас мае ў сярэднім 12,8 цнт. з гектара.

Калгас «Чырвоны», Сяненскага сельсовета, Сяненскага раёна, даў у сярэднім 13,5 цнт. зернавых з гектара.

Калгас імя Калініна, Пухавіцкага раёна, даў 13,8 цнт. азімага жыта з гектара.

Чаму ўсе калгасы Менскага, Сяненскага, Пухавіцкага і іншых раёнаў не могуць наблізіцца да паказальнікаў гэтых калгасаў?

Я не лічу, што гэтыя калгасы па сваёй ураджайнасці з'яўляюцца выключна перадавымі ў Беларусі. Дзесяткі і сотні калгасаў паказалі ўжо большыя ўзроўні барацьбы за высокі ўраджай. Я ўзяў сярэднякоў з перадавых, таму, што мы маем па яравой пшаніцы ў Слуцкім раёне калгасы, якія даюць 22—23 цнт. з гектара. І работа павінна быць пастаяльна так, каб сярэдняя ўраджайнасць па БССР даганяла хоць-бы (Працяг даклада гл. на 2 стар.)

*) Доклад друкуецца па снерочнай стэнаграме.

ВЫНІКІ ЧЭРВЕНЬСКАГА ПЛЕНУМА ЦК ВКП(б) І ЗАДАЧЫ БОЛЬШЭВІКОУ БЕЛАРУСІ

Працяг даклада тав. Н. Ф. ГІКАЛО на менскім партыйным актыве 17—18 чэрвеня 1935 г.

сераднёю з перадавых. Гэта мінімум, нягледзячы з тым, што ў многіх дэспартаментах ужо дасягнуць у найнарацейшы тэрмін.

усёй сельскагаспадарчай прадукцыі больш і лепш па якасці, чым у мінулым годзе, не толькі на зярну, але і на ільну, бульбе, гародніх і іншых культурах.

ХЛЕБАПАСТАУКІ ТРЭБА АРГАНІЗАВАЦЬ

Хлебапастаўкі трэба правесці па-бавому. Тут перад усёй КП(б)Б стаіць цэлы рад буйнейшых задач у бягучым годзе.

Ні ў якой меры нельга думаць, што 1935 год па хлебапастаўках у нас можа прайсці самацёкам, што можна абыйсціся без узмацнення нашай арганізацыйнай і масавай палітычнай работы.

Нельга забываць, што класавы вораг пры тых велізарных тэпежах, якіх мы маем і па СССР, і ў нас, у БССР, будзе ісці на ўсё, каб напрабоваць падарваць нашу работу і нашу гаспадарку на тым ці іншым участку і, у асаблівасці, на хлебапастаўках. Нельга забываць, што астатні разбітага класавата ворага будуць аказваць шалёнае супраціўленне, будуць імкнуцца арганізаваць сацыялістычна-абоаграрны саюз, каб часта адсталяць часткі аднаасобнікаў і таваг калгаснікаў на ўборцы і, у асаблівасці, пры выкарыстанні асаблівасцей перадавак.

Таму мы павінны павялічыць нашу арганізацыйную і масавую работу, арганізаваць і ўскінуць самацёкам арганізацыйным настроям даць сацыялістычны адроз.

Мы можам абавязаць і павялічыць дабрыню такога становішча, каб наш хлеб быў лепшым па якасці, каб не загинуў ні адзін кілограм хлеба. Мы павінны для гэтага напружваць усё сілы.

Тут трэба можа працаваць органам Заготзерна. Мясцовыя партыйна-савецкія арганізацыі дапамагаюць ім і будматэрыяламі, і людзьмі. Трэба ім самім значна лепш арганізавацца, добра ўзяцца за рамонт і за ачыстку ад клішча старых складаў.

У нас ёсць усё ўмовы для пас-

ў гэтым годзе грунтоўна, па-большэвіцку змаганца. Мы можам маляць закончыць у 1—1½ месяцы, калі як след паставім работу і поўнацю скарыстаем машыны.

Лепшых людзей трэба на маляць паставіць таму, што маляць і звязаныя з ёю работы—выключна адказная справа.

Асабліва вялікую работу трэба правесці на ўборцы хлебаў без страт. У мінулым годзе было вельмі многа страт.

Рашэнні пленума ЦК партыі прама гавораць, што поле дачыцца ўбораным толькі тым, калі яно адпаведнай камісіяй аглядацца і падліса акт аб тым, што поле ўборана і вяртае да ім не асталосся. А ў нас гэта справа часамі так паставіцца, што і грабёць не маюць, і няма падборкі каласоў, і няма зернаўлажніц на ўборачных машынах і т. д.

Районныя партыйныя арганізацыі і кіраванні Заготзерна павінны ўважліва правяраць падры. Мы не можам царнець таго, каб у 1935 г. пры найвялікшым удзеле велізарнай партыйна-савецкай і партый і савецкай уладзе з боку калгаснікаў у нашым загатоўчым апарате працавалі не нашы людзі.

Трэба накіраваць з шагардлівых адносінамі да сельскагаспадарчых машын, да іх скарыстання, рамонт, да падбору людзей, умяючых, ведаючых, асвоіўшых гэтыя машыны. Трэба ўмець канкрэтна кіраваць людзьмі і работай.

Нам трэба разгарнуць работу за далейшую калектывізацыю, бо гэта работа ў нас, асабліва за апошнія месяцы, аслабела.

Трэба зразумець усю сілу і зна-

ты адміністрацыя ў адносінах калгаснікаў, навязванне сучасных панаў па хлебапастаўках, пелатрабаванне дэрганне і пераходзі людзей—партыйны і элечыяны. Трэба моцна ўдарыць па руках тых, хто адважваецца не выконваць сталіцкі статут сельскагаспадарчай арцелі—гэты непаварны закон.

Працаваць метадамі адміністрацыі, дыкам і шумам мы нікому не дазволім.

У нас часта людзі прывыкаюць к таму, каб рабіць вывады з сярэдніх лічбаў. Гэта няправільна. Ёсць наперадзе ідучыя і ёсць адстаючыя раёны. Такое-ж становішча ўнутры раёнаў. Мы не дазволім наму-б там ні было хавацца за спідной перадавікоў, за сярэднімі раённымі або сярэднімі рэспубліканскімі лічбамі.

Мы павінны канкрэтна ў кожным выпадку правяраць усюды, кожны ўчастак работы. Зараз, як ніколі, неабходна ўзмацніць канкрэтна кіраўніцтва, кіраўніцтва жыццям чалавекам. Трэба ўмець канкрэтна кіраваць, уваходзіць у дэталі, у «дробязі», з веданнем справы.

Трэба аправільна расстаўляць людзей, трэба так адносіцца к людзям, як вучыць нас тав. Сталін. Імяна цинер цытанне аб чалавеку, клопаты аб чалавеку, асвоіўшым машыны, асвоіўшым тую ці іншую справу, з усёй сілай устае перад намі. Гістарычны лозунг Сталіна «мадры вырашаюць усё» — гэта баявая праграма ўсёй нашай работы.

Ордэнам Леніна ўзнагароджан рад рэспублік і абласцей. Зараз

ПРАПОЛКА І ПАДРЫХТОУКА ДА УБОРКІ—БАЯВЫЯ ЗАДАЧЫ

Пленум Цэнтральнага Камітэта партыі своечасова, правільна і рашуча папярэдзіў усё партыйныя арганізацыі, што для таго, каб справіцца з праполкай і ўборкай ураджаю, мы перш за ўсё павінны павялічыць з настроямі самацёку. Мы павінны рашуча змагацца з малейшымі прафэсійнымі самацёку, проціпаставіўшы ім нашу большэвіцкую волю, напорыстасць, шільнасць і арганізаванасць. Гэтага патрабуе ад нас партыя і вядлікі Сталін. (Бурныя апладысменты).

Наша тэхнічная база ў сельскай гаспадарцы нямерна вырасла. У нас, у Беларусі, у 1934 г. ва ўборачнай кампаніі мы мелі на сістэме Наржамзема трактарны парк у 2.433 трактары, а ў гэтым годзе мы маем к уборачнай кампаніі 3.864 трактары — павялічэнне на 1.500 трактараў, больш чым на трэць усяго трактарнага парку. Апрача таго, трактарны парк па саўгасах павялічыўся на 171 трактар. Пры такой машынаўзброенасці нашай сельскай гаспадаркі мы павінны лепш, чым калі-б там ні было, правесці ўборку.

З падрыхтоўчымі работамі да ўборачнай у нас неабгапапалуча. Даныя аб рамоне ўборачных машын на 10 чэрвеня 1934 г. паказваюць: адрамантавана малатарав з механічнай цягай 43,1 проц., малатарав з коннай цягай — 27,1 проц., снапавязалак кон-

спягі, якія, пібыта, паблі ўсё муствазале, і што вясной гэтага года было такое пахаладанне, якое затрымала рост пустазеллі. Гэтым апартуістычным тэорыям трэба даць рашучы адпор. Патрабаваць на яравыя, і вы ўбачыце, як жаўдее свёршка. Не так проста не вытравіш ні марозамі вясенню, ні замарозкам вясной. Трэба 5—6 і больш год зася змагацца супраць свёршкі, каб знічыць яе. Увесь час трэба весці ўнартую барацьбу. А яравыя пасевы ў нас павялічваюцца гэтага свёршкі.

Аднак, праполка і праколіць вельмі і вельмі слаба. Мы маем такія адстаючыя раёны, у якіх на 15 чэрвеня праполката ўсёго, як, напрыклад, у Намарынскім раёне — 3,6, у Расонскім — 6,3, у Мясіслаўскім — 6,5 проц., у Чараснапольскім — 12, у Плесчаніцкім — 14 процантаў пасеваў.

У нас ёсць раёны, якія па праполцы з'яўляюцца перадавымі, як, напрыклад, Бабруйскі раён — 80 проц., Чарыкаўскі — 72 проц., Гомельскі — 77 проц., Багушэўскі — 67 проц., Пранейскі — 67 проц. і т. д.

Вось, тав. Рыскія, штосці не відаць Менска ў перадавых раёнах па праполцы, напэўна, «памыліліся» з лічбай. (Смех).

Ёсць рад калгасаў, якія па-большэвіцку ўзяліся за праполку, каб сабраўды дабрыца высокага ўраджаю. Вось у Лёжонскім раёне

З поўным тэкстам дакумента можна
азнаёміцца ў бібліятэцы